

Бай Тодоръ гледа и се чуди,
 — Какво е туй, бре дѣца луди!
 Навънъ да махнете тезъ псета,
 Ухъ, тая пасмина проклета!
 Но майката отъ обичъ силна,
 И кротка, блага и умилна,
 Тя за дѣцата се застъпи,
 И ей баща имъ че отстъпи.



И всички влизатъ вече въ къщи
 А Плишъ и Плюмъ, гладници сѣщи,



Молби не чакатъ и покани,
 А скачатъ въ пълнитѣ сахани,